

GÜLÜZÜNK, GÜLÜZÜNK?

...Ma a hallgatók többségének sporttevékenysége abból áll, hogy évente egyszer honvédelmi gyakorlaton hasonfekvésből a szomszédja céltáblájába ereszt néhány golyót. Fontos dolog ez, de tán mégsem elég. De más lenne itt az élet, ha a fiukollégiumban uralkodó, egyébként dicséretesen tartós gülü- /asztali foci-/ lázat át lehetne menteni a focipályára, a folyosózugból a szabad ég alá. Mert ugyan ki fogja tartani keshedt hátát az ifjkorban végigtunyult évekért, ha nem mi?

Emeltünk, pontosabban szólva vájtunk magunknak egy klubot lelkünknek épülésére. Nem kéne-e módot találni, hogy társadalmi munkában bitumenes kosárlabdapályát vagy esetleg megfelelő tornatermet építsünk?

Pillanatnyilag egyetemünk széleskörű sportolási lehetőséget nemigen nyújt, és ezt mi nem is használjuk ki, pedig a "Kocogj velünk" mozgalom - tudomásunk szerint - még egyetlen tehetséges vagy műkedvelő atlétának sem jelentette a kibontakozást. A Fűvészkertbe bárki kísérelhet vagy kocoghat, nincs az olyan messze, de nem lehet azt, hogy sportol.

Egyesületre, mozgalmas sportéletre volna szükség, hogy az innen kikerülő tanár - tudós - jogász - külkereskedelmi levelező nemzedékek ne ismerjék a csuzt és a sápkórt. Talán az előadásokat is élénkebben látogatná a tanulóifjuság, ha edzettebb lenne, könnyebben viselné a "megpróbáltatásokat". Ne csak azt mondhassa el magáról a filozofanonc, hogy lelkiekben gazdag, mert sosem fog férjet magának.

"Ép testben ép lélek" - mondták, biztosan a régi görögök. A JATE sport-lelkével, úgy tűnik, valami baj van...

Ilyen és ehhez hasonló gondolatok készítették arra, hogy megkeressük Tari János tanár urat, a Testnevelési tanszék vezetőjét, és megkérjük, mondja el véleményét az egyetem sportjáról. Nos, a bevezetőben jelzett s általunk inkább csak föltételezett problémák sajnos valósnak bizonyultak.

Megdöbbentően mostoha körülmények között végzi munkáját a testnevelőtanár-gárda.

Nézzük a létesítményeket: az Ady-téri pálya, annak régi tornaterme, /ülőfocizni lehet benne/ az Apáthy tornaterme, /abban már föl is állhatunk/ meg az uszoda.

A minimális igények: egy általános iskola /övék az új Ady-téri tornatermecské/, a Ságvári Gimnázium, a JATE első - második évfolyama, no meg az orvostanhallgatók kötelező tornaórái. Télen is!

Már ezen legkisebb igényeknek eleget tenni is a lehetetlenséggel határos. És hol marad még az intézményes vagy legalábbis szervezett tömegsport, amelynek - feltételezésünk szerint - a minőségi sport alapját kéne adnia? A SZEOL - ez talán sokaknak újdonság - nekünk is egyesületünk, de sokaságot tőlünk meg nem mozzat, legföljebb azokat, akik a meccsre kimennek. Valahogy az a benyomásunk, mintha a tömeg- és minőségi sport között kibékíthetetlen ellentét lenne. Most nem firtatjuk, miért van vagy nincs ez így.

Maradjunk csak a saját házunktáján! Ugy gondoljuk, nemigen kell bizonyítani, hogy a szégyellt, fejletlen izomzatu test milyen helyrehozhatatlan változásokat okoz a pszichikumban. És mi van akkor, ha p e d a g ó g u s - nemzedékek ilyenek? ...

Legújabb fölmérések szerint az egyetemisták pulzus-

száma 80 körül van, az átlagos, normális 72, a sportolóké 60 körüli ...

Ami lesz: az illetékesek fölfigyeltek, határozatok és egészen nagyvonalu tervek is születtek 1980-85-ig, amelyeknek nagy része remélhetőleg meg is valósul; előnyeit azonban mi már nem élvezhetjük.

Ami van: a JATE sportegyesület csirái kezdenek kialakulni /pl. a kosaras fiuk igazolás nélkül, JATE néven csapatot neveznek a megyebajnokságba/. A lányoknál, fiuknál kézi- és kosárlabdacsapat alakult, a főiskolai bajnokságokon indulunk, bár egyelőre nem sok eredménnyel.

Am mindezeken túl vannak még lehetőségeink: Tari tanár ur szerint a zsufoltság ellenére sincsenek teljesen kihasználva a pályák, termek; a hallgatók nem döngetik újabb és újabb igényeikkel az ajtókat, pedig ez már csak szervezés kérdése lenne. Ennek érdekében a KISZ, az alapszervezetek, a sportfelelősök sokkal többet tehetnének, főként a lányok megmozgatásáért. /Nem szégyen a női foci!/ A kollégiumokban még több a tennivaló. A Mórában ott a tornaterem, kívül a salakos pálya, körülötte nagy szabad tér, pár percnnyire a töltés természetes futópályája meg a tenispálya. Vajon szervezetten használják mindezt? A kollégiumi sportfelszerelések bővítésére még pénz is akadna. Az Ady-téren felújítják a kézilabda-pálya világítását. Akár éjjel is használható lenne, csak felügyelő kéne. Tervezik a pálya bitumenezését, s mivel ez igen drága, számítanak a társadalmi munkánkra. Nekünk is tenni kéne valamit!

Pap András